

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 517: Trong Cửa Phật, Một Pháp Chẳng Lập, Song Cũng Một Pháp Chẳng Bỏ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 045)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

**【Trong cửa Phật, một pháp chẳng lập, song cũng một pháp chẳng bỏ.
】**

Vì sao một pháp chẳng lập? Bởi vì mọi pháp đương thể tức không, liễu bất khả đắc (hoàn toàn chẳng thể nắm bắt được). Vì sao một pháp chẳng bỏ? Bởi vì có Thể thì chắc chắn sẽ hiện Tướng, Tướng chẳng thể diệt mất, Tướng chỉ có thể chuyển biến chứ không hề tiêu diệt. Cho nên chúng ta luân hồi trong Lục đạo, luân hồi chính là sự chuyển biến, chứ không hề diệt mất.

Ý nghĩa của đoạn này rất sâu sắc, là để thuyết minh thể nào gọi là Thực tướng. Tầng thâm ý này, thông qua những lời chú giải, chúng ta ít nhiều cũng có thể thể hội được đôi chút; dầu cho chưa thể liễu ngộ thâm nhập, thì cũng có thể nhận được một chút tin tức. Việc có thể nhận được một chút tin tức này, đối với sự tu học của chúng ta đã mang lại sự trợ giúp rất lớn. Từ nay về sau, trong cuộc sống, trong công việc, hay trong việc đối nhân xử thế và tiếp vật, chúng ta tự nhiên sẽ nhìn nhậ đi đôi chút, không còn quá cố chấp, không còn quá tính toán chi li.

Có thể nhìn nhậ đi một phần, thì sẽ có được một phần trí huệ; có thể buông xuống một phần, thì sẽ có được một phần thọ dụng. Thọ dụng chính là “phước đức” mà trong Kinh thường nhắc đến. Nhìn thấu là trí huệ, buông xuống là phước đức. Bạn liền có được một phần thọ dụng của phước đức, bạn có thể khai mở được một phần trí huệ, đạt được một phần phước đức; điều này là chân thật chứ không phải hư dối, lập tức liền có thể nhận được sự thọ dụng.